

KIRJOTUSKILPAILUMME EHDOT

- Saadaksemme kullakin paikkakunnalta kykenevän kirjenvaihtajan jonka avulla voimme seurata tapahtumia koko piirissämme mahdollisimman luotettavien tiedonantajien perusteella, olemme suunnitelleet yleisen kirjenvaihtokilpailun, joka alkaa tammikuun 21 päivänä ja kestää kymmenen viikkoa, eli huhtikuun alkun.
- Kilpailuun voi ottaa osaa jokainen puolteen jäsen, joka vain haluaa, ja jostaan siitä seuraavat palkeinnot:
- I Oliver kirjotuskilpailu No. 9 (uusin Oliver koneista).
- II 25 dollarin arvoinen gramofoni.
- III 18 dollarin arvoinen gramofoni.
- IV 10 dollarin arvosta kirjallisuutta saajan valinnan mukaan.
- V Englantilais-Suomalainen sanakirja, toimittaneet C. G. Swan ja Hanna Granström.
- VI Suomalais-Englantilainen sanakirja, toimittanut Severi Alanne.
- Yllämainittujen palkintojen lisäksi jakavat valtiokomiteat — ja toivottavasti osastokin — omilla piireissään erikoispalkintoita, joiden saanti ei millään tavalla estä kilpailija saamasta mitään hyvänä näistä yleispalkinnoista.
- Kilpailuun voi ottaa osaa kaikenlaisilla kirjoituksilla, kuten kansankirjeillä, artikkeleilla, kertomuksilla, oimintakertomuksilla, suomenkielillä. Suomenkielisen mukaan on lähetettävä alkuperäisen, paitsi milloin se on ote jostakin yleisesti tunnetusta teoksesta, jolloin sen mainitseminen riittää.
- Palkintotuomareina toimii viisi henkilöä, joista kaksi valitsee piirikomitea, yhden Californian, yhden Washingtonin ja yhden Wyomingin valtiokomitea. Toimitushenkilöitä ei niihin saa kuulua.

vausta kullakin kokouspäivältä silloin kun ei menetä työaika. Ilta-kokousten korvauksesta päätetään kussakin sellaisessa kokouksessa.

4. Kokousten pöytäkirjojen pitää olla valmiina pöytäkirjojen tarkastajalle yhden viikon sisällä kokouksen jälkeen ja julastaan ne mahdollisimman pian sen jälkeen. Jos pöytäkirjan tarkastajat eivät voi hyväksyä pöytäkirjaa sellaisenaan, on heidän tuotava se seuraavaan toimeenpanevan komitean kokoukseen hyväksyttäväksi.

5. Vähemmän tärkeitä, mutta silti kiireellisiä asioita voidaan esittää komitealle kiireellisinä, jolloin tiedonantoina, kysymyksiä, taikka erityisyhteistyötoimia. Jos äänestystä toimitetaan kirjallisesti, on äänestys-aika viisi päivää.

I. W. W. liiton avustuskomitean jäsen H. V. Riikonen ja A. F. Doree, sanotun liiton kansallissihteeri, saapuivat kokoukseen ja pyysivät, että järjestön toimeenpaneva komitea annaisi I. W. W. liiton puhujille puhujia ja keräyslupaa. Asiansa keskusteltiin listosastoihin.

Toimeenpaneva komitea käsittelee, että hyväksyttäväksi I. W. W. liiton toiminta, josta on tullut useita uusia jäseniä, ja muutakin työväen järjestöistä ja jäseniä vastaan, ovat hyväksyttäväksi työväenluokkaa vastaan ja niin ollen tuomittavia: siksi kannatamme kansallistoimeenpanevan komitean lausuntoa I. W. W. jäsenten väimönnön johdosta. Mutta me emme voi suostua I. W. W. virkailijain pyyntöön saada puhujia ja keräyslupaa järjestön osastosta, sillä, että nämä puhujat mahdollisesti voisivat poiketa virallisesta tehtävästään poiketa avustusta ja harjoittavienkin syndikaalisten agitatorien I. W. W. jäseniksi.

Myöskin ei toimeenpaneva komitea halua ryhtyä minkäänlaisen erityisen järjestön keräyksiä avustamaan silloin kun sen omat jäsenet järelläoleva tuottannollinen työvoima. Painostava tunnelma vallitsi ylt'ylessä. Tosin liehuu kylän laadissa olevan tuottamattomien katolla punainen lippu iloisena merkinä viime maaliskuun valankumouksesta. Päästyäni vieranvaraisen saattajina, vanhan talonpojan, kotiin tulon pian tuntemaan, että se muurimiehiä, jonka vallankumouksen lupamaa vapaus hetkeksi oli hahduttanut talonpojan kotiedeltä, oli uudesta vallannut uskukkaat, kun he näkivät vielä yhden sotatullen olevan edessä. Talon neljästä pojasta oli enää vain yksi elossa — ontuva ja vähämielinen, kelpaamaton sotapalvelukseen. Ukon kolme tytärtä olivat kaikki olleet naimissa, mutta yhdenkään heidän miehensä ei ollut elossa.

Seuraavana päivänä oli tämän maalaiskunnan kokous eräässä ladossa kylän keskellä.

Kokoukseen olivat saapuneet perheenisät ja kaikki työntekijät, joitakin mikäli niitä enää oli. Erityisesti herätti huomiota naisten lukuisuus. He olivat joko leskiä tai vaimoja, jotka miestensä sijasta tekivät pelto-työtä. Siinä tosiaan oli nähtävänä venäläisen maalaisyhteiskunnan ikimuistoinen yhtenäisyys. Sellainen se on ollut vuosisatoja, sen juuret ulottuvat kauas menneisyyteen. Se on olemukseltaan kansanvaltainen, ja naisilla on samat oikeudet kuin miehilläkin. Siksi ei vallankumouksen tarvinnut muuta kuin panna käytäntöön tämä ikivanha periaate, niin se heti toteutettiin helpokkuudessa. Kuitenkin oli helpokko havaita, kuinka alkuperäisiä heidän peruskäsitteensä olivat ja kuinka paljon vielä on tekemistä, ennenkuin nykyäikainen valtio-

tuskomitean työhön. Koska nämä kaikki kirjelmät koskivat suunnitelmia samasta asiasta, päätettiin keskustella kaikkien näiden johdosta yleensä. Monipuolisen keskustelun perästä hyväksyttiin Suomen avustuksesta seuraava lausunto:

Koska järjestön osastojen keskuudessa on alkanut ilmetä voimakasta mielihäilyä siihen suuntaan, että alkoi olisi sopiva järjestön toimeenpanevan komitealle alkaa keräys Suomen nälänhädän lieventämiseksi ja myöskin ottaa johtoonsa nyt jo alulle oleva avustushomma, päätti toimeenpaneva komitea, että osastot yleensä antaisivat kannatuksensa tälle avustushommalle. Jos keräys toimitetaan berkeleyläisen avustuskomitean lähettämällä listalla, on varattava laadittava listojen mukana keräysrahoista. Edelleen päätettiin komitea vaatia avustuskomitealta luovuttamaan avustushomman KOKONAAN toimeenpanevan komitealle kaiken mahdollisen seakanuksen ja väärinymmärryksen välttämiseksi.

Edelleen päätettiin laatia perustelu toimeenpanevan komitean suhtautumisesta berkeleyläiseen kansankokoukseen valittuun avustuskomitean hommaan. Valittiin Askell ja Tuuri komitean lausunnan perusteella siihen suuntaan kuin keskusteluissa on mieltäpöytä ilmennyt.

Mt. Solon's s. osastolle myönnettiin länsipiirikomitean suosituksesta keräyslupa.

Sihteeri ilmoitti, että voineensa enemmän viettää viime kesän myönteistä viikon loman. Annettiin loma viettää loma nyt, jos vaan voipi järjestää kontortit.

Luettiin kirjelmä Sanna Kannastolta, jossa hän selittää, että keskipiirin taholta hänen maansa on järjestetty aivan liian hitaasti. Sihteeri käsittelee ilmoitusta keskipiirin sihteerille, että antaa järjestön luennotsijalle enemmän aikaa luento-omatkaa järjestämisessä.

Myöskin Sanna Kannaston kirjelmästä ilmeni, että keskipiirikomitea vaatii osastoa jättämään toimeen I. W. W. keskipiirin hyväksi silloin kun järjestön luennotsija on paikallakunnalla. Toimeenpaneva komitea päätti huomauttaa keskipiirikomiteaa, että kaikki tulot mitä järjestön luennotsijan liikkeellämistä koitua, olkoonpa ne ilta- tai kotoiltoja, kuuluvat keskusvirastolle.

Valittiin kolmihenkinen komitea hankkimaan oppikirjoja sosialistisia suunnatkojalle varten. Komiteaan tulivat Bowers, Halme ja Askell.

Sihteeri ilmoitti, että kirjoitusta ilmenee, että Hancockin kansankotiyhtiöllä on järjestö lannanut \$500.00, mutta että siitä ei ole minkäänlaista velkakirjaa keskusvirastosta. Päätettiin vaatia Kansankotiyhtiöltä velkakirja sanostusta summaasta.

Muncien Ind. s. osaston teke- mistä yleisäänestyssehdotuksesta keskusteltiin. Sen mukaan kaikki s. s. järjestön ja piiriäjäestöjen ylimääräiset verotukset laakautettaisiin sen sijaan suomalaisten agitatorien keräystä kohtaan, jotta näitä voisi käyttää luennotsijain ja keräysmiehistä. Myöskin sihteeri vastasi siihen, jossa selitettiin, että ehdotus on tavallan järjestöjen sääntöjen muutos, josta nykyään voimassaolevan sääntöjen mukaan on tehtävä jokaisen vuoden lokakuulla.

Koska järjestön luennoksessa on loppussa ja luennotsijain palkkaa nyt jo täytynyt maksaa toisista rahastoista, päätettiin toisen luennotsijan matka lopettaa. Edelleen päätettiin että Sanna Kannaston matka lopetetaan helmik. 15 p. ja sihteerin käsittelee ilmoitusta tästä päätöksestä.

suurmannomistajia. Kartano oli puiden ympäröimänä keskellä aukeaa aavikkoa. Kartanorakennukset ja noin 20 desjatinaa maata oli hänelle jätetty tuosta 3,000 desjatinaa suuruisesta herrahevosta. Hoitamattoman koriste-pesäikon läpi pääsin kaksikerkkoiseen nurakennukseen. Kartto kasvoi ruohoa, ja kasvivuoneessa syökenteli lehmä mitä sanajalkoja siellä oli jäljellä. Tilanhaltijan tapasin valmistelussa lähtöä Krimiin; ei sanonut enää tälle tienoolle palaa-vansa. Hän oli vanha soturi, palvelut upseerina henkivartiokartissa ja ollut suuriruhtinasta Nikolain mukana venäläis-turkkilaisessa sodassa. Itse asiassa hän vieläkin puolittain eli niissä ajoissa. Hänen päässään oli näihin saakka englantilainen merkintä lordi Beaconsfieldiä, joka oli Venäjältä riistänyt Plevnan ja Shipkan taisteluitten helmät. Mutta nykyinen vihollinen oli paljoa lähempänä kotimurkkia, eikä englantilainen hänen mielessään ollut tuon uuden vihollisen kanssa missään yhteydessä. Päinvastoin tuntuu hän sitä pitävän miltei ystävänä, lain ja järjestyksen vartijana. Huotoan hän kertasi Puschkinin runnosta "Veljensä ryöstäjät" sanan: "Ei ole meillä lähtuista, ei lakia; korppilamat vain lestelevät, tapellen kuivista luista." Sitte hän alkoi puhua talonpoikaen edustajien neuvostosta ja saattajastani, joka oli jäänyt kylään. "Ne miehet", hän sanoi, "vievät Venäjän perikatton. Ennen täällä kaikki oli rauhallista ja jokainen tyytyi ojaansa. Minä annoin talonpojille siemen-viljaa ja lantaa, kun he olivat tarpeessa. Kukaan ei kaivannut mitään muutosta. Silloin tuli

Kokous lopetettiin. Kokouksen puolesta HENRY ASKELL, kirjuri. Olemme tarkastaneet edelläolevan pöytäkirjan ja hyväksymme sen. F. LAURILA, Wm. BOWERS, pöytäkirjan tarkastajat.

LÄNSIPIIRIKOMITEAN TILINPÄÄTÖS
kassakirjan mukaan 1 p:stä lokakuuta 31 päivään joulukuuta, 1917.

Tuloja:
Kassa-sifro edelliseltä tilikaudelta ..... \$ 779.66
Länsipiirin sääntöillä 15.75
Edustajien kassa 613.66
Edustajakok. kassa 114.50
Yhteensä ..... \$ 1,523.57

Menot:
Yleiskustannus-tili ..... \$ 118.70
Sääntöillä 43
Agitat. kustannukset 79.00
Yhteensä ..... \$ 240.13

Tilintarkastajien lausunto:
Edelläolevat tilit 1 p:stä lokakuuta 31 päivään joulukuuta, 1917, olemme tarkastaneet ja huomaamme oikeiksi. L. MOILANEN, Astorian osaston valitsema tilintark. KALLE BELLMAN, Astorian osaston valitsema tilintark. Velka- ja saatavain tili julkaistaan vuosikertomuksen yhteydessä. Piirikomitean puolesta, toverillisesti, A. MAKI, sht.

KANSANKIRJEITÄ

CALIFORNIA

LOS ANGELES

Albin Aderson kuollut. A. Anderson kuoli tammik. 8 p. klo 5 iltapäivällä Los Angelesissa, kauntin sairaalassa. Hautaus toimitettiin tammik. 10 p. Viime kirjessään jo kerroin että Anderson oli ajettu yli San Pedrossa. Onnettomuudesta ei ole saatu tarkempia tietoja. Kyseessä saattaa olla tahallinen ilkityö. Poliisit olivat luokaantuneen löytäneet tammik. 3 päivän a. muulla klo 3 aikana kadulta tunnettomassa tilassa. Muuta ei ole vielä saatu selville. Vainaja itse ei myöskään voinut luokaantumistaan selittää. Vainaja oli 38 vuoden ikäinen perheellinen mies. Lähinnä suremaan jai vaimo tässä maassa, vanhemmat, kaksi sisikoa Suomes-

tänne kiihottajia kaupungista ja myllersivät kaikki ylösalaisin. Noiden pöyhöjen kadettien olisi pitänyt jo aikojen sitten, vallankumouksen ensi päivinä, panna salku tälle roskajoukkoille.

Seuraava päivä kun oli sunnuntai, läksin käymään noin 20 virstaa etelämpänä olevalla luostarilla. Tuntikausia kävelimme koivu- ja haapametsiä, jotka nähtävät äännettömiltä ja surullisilta kuin olisivat odottaneet ensimmäisen talvimyrskyn jääkylmä puskia. Äkkiä kuului sirkonkellon kumea soitinta ja metsän kesken raivatuista aikeista paikasta näkyi luostarikirkon kupoli. Luostarin esimiestä, joka oli kuuluisan liidorian opetuslapsi ja jonka keuhuttiin voivan tehdä ihmeitä, pidettiin hyvin pyhänä miehenä. Hän oli tullut kokemaan, että pyhimyksenä oleminen oli sangen kannattavaa ammattia. Seudun suurmestari olivat lahjottaneet hänelle maata, ja hänen pihyytensä oli osannut panna tämän pääoman tuottamaan 100 pros. vuokraa. Toivoin saavani haastatella tätäkin tärkeätä henkilöä, mutta luostarin portille tultuani sanotti minulle, että hän oli muuttanut pois paikkakunnalta. Luostari tulikseen oli kokonaan munnkien hallussa. Mitä oikaan tapahtunut? Kohta sain sen selville.

Vallankumous oli tunkeutunut luostarin pyhitetyille alueille. Munkit olivat tehneet lakon ja ajaneet esimehensä tiheensä; tämä oli lähtenyt viemään valitusta pyhälle synodille. Minut otti vastaan munkkien johtaja, joka sanoi olevansa jonkunlaisen "luostarin edustajain neuvoston" esimies.

Sittenmin oien kuullut, ettei tämä suinkaan ollut ainoa tapaus, missä vallankumous on tunkeutunut luostariin. Se on puhjennut nunnaluostareissakin, ja siitä näyttää muodostuvan laajakokoinen liike talonpoikien avuksi.

ja ja kaksi veljeä jossain merellä. Nuori murhaaja, Albert Temp- lar, 17 vuotias, tappoi leikkiverinsa kuokalla. Poika on lähetetty valtion kasvatustalokseen. Arvelevat hänen olevan vähän heikkomielisen.

Tappoi vaimonsa ja viotti lastaan. George Grosse tappoi vaimonsa partaveitsellä ja viotti 4-vuotiaista poikaansa. Poika ehkä jää eloon. Perhe asui 243 E. 27:s katu. Murhaaja on ha- vaihtu mielenvikaiseksi ja on lä- hetetty mielenvikaisen parantolaan. Sukulaiset sanovat miehen tulleen vähämieliseksi, hiasta työstä.

San Pedron laivaveistämöllä saatu hyvä ennätys. 50 päivää senjälkeen kun laivan keli oli pantu, laskettiin laiva veten. Seattleissa oli ennätys 77 päivää. Tämän johdosta on Yhdysval- tain hallitus \$40,000,000 nostanut San Pedron osalle tulevaa lai- vanrakennussummaa. Los Ange- lesin majuri Woodman on käynyt San Pedrossa katsomaan josko laivaveistämöä voitaisiin isontaa.

Maanviljelijöitä autettu. Näil- lä seuduin sokerijuurien viljelijät ovat saaneet alennusta kastelu- veden hinnassa \$8-2 eekkeriä kohti vuoden harvinaisen kii- vuuden vuoksi, voidakseen lait- ta sokerimaat kuntoon seura- vaa satoa varten. Alennus kes- täää tammik. 31 päivään asti.

Sonnattamaan itseänsä. Kir- jottuskilpailu alkaa pian, siihen kaiketi otetaan oikein sillä ke- hullulla lännen rennolla kurssilla osaa joka osastosta. Pitäisihän sitä rentoutta joskus näyttää vä- hän ulommaksikin, ettei se val- lan kotiaurkkin pysähtyisi. Saa nähdä montako yrittäjää täällä lähden suurimmasta kylästä saa- daan lähemmäs taipaleelle. Pi- tää siitä ensi osaston kokoukses- sa keskustella. Kyllä minä ain-akin aloitan etteivät vallan suita pääse kilpikirjeenvaihtajaksi haukkumaan. — Kirj.-vaihtaja.

BERKELEYN-KIRJE.

SISÄLLYS: Se pankkiirin "oh- je". — Kunnanomistus. — Valon hinta kohoaa.

Tämän edellisessä kirjessään mainitsin lyhyesti, miten huole- tunteita lahtikaupunkien pankkiiri — ja tietenkin heidän selkä- nojansa: omistava luokka — o- vat työläisten pankkikortteista. Me emme ihmettele sitä, sillä he ovat kannalla, jonka perus- pohjana on polkea työläisiä, vas- tustaa korkeita palkkoja: ovat niitä, jotka kieltävät työläisiltään elinmahdollisen palkan kunnan päivän työstä; niitä, jotka eivät täy- tyvä suuriin voittoihin, vaan pyrkivät lisäämäänsaaliitaan vii- kemmän, ottamalla sen min- kä työmiehensä tulisi saada: — turmeluksen ja kirouksen luojia yhteiskunnassa. Ja Californiassa täällä "jossa kaikki on niin hyvä viivoipaa", siihen onkin kasvat- tava maaperä: mutta toisaalla

Luostarin maat olivat olleet vuokrattuina ympäristön talon- poikien hyvää maksua vastaan, ja kaikki vuokrat olivat tulleet luos- tarin esimehelle. Munkit olivat saaneet osan maasta samaten kuin talonpojatkin; se maä oli heidän viljeltävä hankkijaan elintarpeet itselleen ja esimiehel- le. Joka sunnuntai jumalpal- veluksen jälkeen täytyi heidän mennä esimiehen luokse ja hä- nen pihyytensä merkiksi suu- della tämän kättä. Silloin hiipi sinne vallankumous; marxilai- suuden vaikutuksesta munkit huomasivat olevansa "luostari- köyhälistöä", ja esimiehen, kai- kesta pihyydestään huolimatta, havahtui olevan "porvari". Niin muuttui luokkataistelu luosta- riinkin.

Tiedustellessani munkkien aja- tuksia heidän pienen vallanku- mouksensa edelleen kehittämi- sestä, sain tietää että jo oli ryh- dytty neuvotteluihin paikkakun- nan talonpoikaissäestön kanssa. Munkit tahtoivat pidiättää aino- astaan omaksi elämisekseen tar- vittava määrän maata, muu osa luovutettaisiin kunnan yhteis- omaisuuksiksi. Tässä siis oli te- keillä luostariyhteiskunta. Pul- mallisimpina kysymyksenä oli- vat viljavaroisto ja eläimet. Kum- pikin puoli olisi halunnut ne, ja kirkko-oikeudella, jonka rat- kaistavaksi asia joutuu lähim- mässä tulevaisuudessa. Hence melkoisesti tekemistä tämän vai- keuden selvittämisessä.

Minä haluaisin myöskin mer- kitä alleviivaten niitä seikkoja, joiden kanssa työläiset — järjes- tyneet työläiset — tulevat pian- kin tekemisiin. Nykyään on keksinnöllänsä monta keinoa "rauhallisen sovinnon" aikaan- samiseksi työn ja pääoman välil- lä. Moni toivoo "löytävänsä" ratkaisun työväenkymsykselle yksiloikeksellaisydedellä, toiset voitto-osien jaolla eli ylimääräi- sillä voittopalkinnoilla, toiset "rautasilla sitoumuksilla," joku "hyväntekevaisytydellä" ja osa lainalainallisesti. Jokaisista noista "keinoista" minä seura- sin erityisellä varovaisuudella, sillä niissä jokaisessa on "neekerin puolijässä". Oisi muistettava ensitilassa, että joka miehen ja naisen työ on hänen omaisuut- taan, josta ei kukaan — ei itse, valtiokaan — voi pakottaa häntä luopumaan ilman valtaa ja tilai- suutta sanoa miten hän siitä luop- puu, sillä muuten se on orjapal- velusta, orjantusta, minkä maam- me peruslaki repesäviä kieltää. On varottava sitä lakia — johon mainitsen pankkiirin vuosikertomus eittämättä tähtää — joka pakottaa miehen tai nai- ken työhön vastoin tahtoaan.

Se on selvä asia, että kun työ- läiset tahtovat parempia oloja ja korkeampia palkkoja, niin se tu- lee pankkiireille ja säästöeno- mistajille "sietämättömäksi". Wall-kadun mallinen "unio" ei sitä voi vielä sallia — ei sitten- kään vaikka Rockefellerin, Mor- ganin ja Vanderbiltn kokemuk- set ovat pettäneet. Koko vii- meiset 30-40 vuotta eivät osoita muuta omistavan luokan ja lii- kerenkättien taholta, kuin make- taä halua kukistaa työläisten e- distyspyrinnöt, alentaa ne roma- laisen kytkytöruuden tasolle. Sik-

työläiset useinkin työskentelevät vaan mitattomasta "hyvitykses- tä", muutamasta penningistä — paitsi hiljakkoin saatuja palkan- ylennyksiä ja korjauksia, joita tämä osottamani pankkin puhue- taava kellaan ei ole tarpeeksi- puksaan. Tämä pankkiirin vuosi- kertomuksessa ilmaistui mieltä on niin petollinen ja työläisiä uh- kaava, että se tuskin löytää ver- taistaan koko historiassa. Ja sen syyllä kulkeva juoni pillee siinä, että he omistavat niin painavasti valtiovaltaa, jota käyttävät työn- tekojain yli. He ovat kansan "johtavia aikeksia", kannustan sitä oppia, jossa työ on ainoas- taan kauppatavaraa, ja vaatien yhteiskuntaa kannattamaan sitä väitevoimin kaikkien laistosten ja lakien avulla. Vaikka kertomus- sessa sanotaan, että valtion tulisi tehdä tasapuolisuutta kaikille y-hteiskuntaluokille, sen henki on musertava koko työväenluokalle, koko yhteiskuntarakenteelle ja vapaudelle.

Jokainen kai huomaa — siinä toivossa näitä kirjoitellen — että pankkiirin tarkoitus on murskata koko työläisten järjestöt ja edis- tyspyrkimykset, herättämällä in- homielitä osakeidenomistajissa ja pakkovaltan välineiden käyt- täisissä; se ei muuten ole mitään uutta, mutta erittäin välttämät- töntä on työväestölle ottaa se huomioon.

Ja tällä seudulla se on vaikut- tanut jo vuosia, viimeaikoina vaan pulpahtaan ilmi useammissa tilaisuuksissa. Esim. uusia tääl- lä vielä muistaa työläisten taiste- lutt v. 1900, 1901-, 1902-03, kuin myöskin kauppiaitten ja tehtai- lijain suunnittelema työväenjär- jestöjen murskausyritykset vä- hän myöhemmin San Josessa, Los Angelesissa, Fresnoissa, Stocktonissa, Sacramentoissa ja Oaklandissa. Silloin muutamit "kaupungin edustan" ja kuleus- liikkeiden omistajat toivoivat voivansa masentaa rauntyöläis- ten, ajurien y. m. järjestyspyr- kimykset, pyytämällä küber- noori Gage'ta valtion milisiitä "rauhaa ylläpitämään", jota ku- vernööri ei kuitenkaan katsanut tarpeelliseksi.

Nämä olivat taisteluvuosia työ- läisten järjestysareenalla, ja näistä muistettavista hetkistä saakka järjestöliike ammattia- loilla ja sekatyöläisten kesken on huomattavasti edistynyt, huoi- matta yhtään sitä, että raha- asiain ja luotonaparien hallit- siat eivät ole siitä koskaan ty- känneet. Sitä huolimatta nämä voivot eivät ole lainkaan tyydyt- täviä. Päinvastoin. Tilanne köh- distuu huippuunsa, ja elleivät e- turiveillä toimijat koko voima- laan ja tarmolla san jookeista yhteen, oman asiansa puolesta tappelamaan, niin voitto on ni- den, jotka hyötyvät teollisesta tyrannidesta, uskokaa minua jos tahdotte.

Minä haluaisin myöskin mer- kitä alleviivaten niitä seikkoja, joiden kanssa työläiset — järjes- tyneet työläiset — tulevat pian- kin tekemisiin. Nykyään on keksinnöllänsä monta keinoa "rauhallisen sovinnon" aikaan- samiseksi työn ja pääoman välil- lä. Moni toivoo "löytävänsä" ratkaisun työväenkymsykselle yksiloikeksellaisydedellä, toiset voitto-osien jaolla eli ylimääräi- sillä voittopalkinnoilla, toiset "rautasilla sitoumuksilla," joku "hyväntekevaisytydellä" ja osa lainalainallisesti. Jokaisista noista "keinoista" minä seura- sin erityisellä varovaisuudella, sillä niissä jokaisessa on "neekerin puolijässä". Oisi muistettava ensitilassa, että joka miehen ja naisen työ on hänen omaisuut- taan, josta ei kukaan — ei itse, valtiokaan — voi pakottaa häntä luopumaan ilman valtaa ja tilai- suutta sanoa miten hän siitä luop- puu, sillä muuten se on orjapal- velusta, orjantusta, minkä maam- me peruslaki repesäviä kieltää. On varottava sitä lakia — johon mainitsen pankkiirin vuosikertomus eittämättä tähtää — joka pakottaa miehen tai nai- ken työhön vastoin tahtoaan.

Se on selvä asia, että kun työ- läiset tahtovat parempia oloja ja korkeampia palkkoja, niin se tu- lee pankkiireille ja säästöeno- mistajille "sietämättömäksi". Wall-kadun mallinen "unio" ei sitä voi vielä sallia — ei sitten- kään vaikka Rockefellerin, Mor- ganin ja Vanderbiltn kokemuk- set ovat pettäneet. Koko vii- meiset 30-40 vuotta eivät osoita muuta omistavan luokan ja lii- kerenkättien taholta, kuin make- taä halua kukistaa työläisten e- distyspyrinnöt, alentaa ne roma- laisen kytkytöruuden tasolle. Sik-

si juuri paikkakuntarime pank- kiirit usuttavat hallitusta — ja arvatenkin ilmestyviä eduskun- nan ehdokkaita ja kongressia — laittamaan lakeja, joissa olisi ta- utut takatiet ja tarpeeksi silmu- koita kiertämään työläiset avut- toina asemaan.

Ne palkat, joita työväki ny- kyaan saa, ovat kaikkein koroi- taksineenkin sittenkin piene- mät kuin koskaan ennen, sillä niillä saa ostaa elintarpeita pal- joa vähemmän kuin ennen. Pank- kiirit ja omistava luokka tietävät sen mutta etsivät jokaista tilai- suutta osottaa tyon vaatimuk- siaan suuriksi ja "kohtuuttomik- si" — että heillä muka olisi "pa- rempi moraal" tarjota köyhille ja etenkin ammattityöläisille maan laioksien kautta! Huo- matkaa, että pankkiirit ja omis- tajat puhuvat "tasapuolisuude- sta", "moraalista" ja "oikeude- sta" Inokkanäkökannalta — että työläiset tuottaisivat rikkauksia ja jättäisivät sen kapitalisteille, jotka eivät tee mitään sen alku- peräisessä luomisessa.

Minä puhun tässä ylimalkaisesi- ti, mutta minä tiedän tärkeäluon- toisia seikkoja työläisten tule- vaistuon nähden, niiden ha- vaihtojen perusteella joita sain täyttäänsä nuorten miesten kut- sunnaperäite. Se tilasto, ne lau- sunnot joita työläisnuorukaisten täytyy merkitä paperille hallituk- sen tilastoon — joka pinnalla näyttää viattomalta ja jota halu- aisin uskoa viattomaksi — voii merkitä työläisten tulevan elä- män mittapuuta. Minä en toivoi- si sitä, mutta sellaista voisi ta- pahtua. Kirjotusareeni, pank- kiirin tilaston henki sekä ym- päryvät merkit kuitenkin muis- tuttavat sitä. Tärkeä kohta on juuri siinä, että suuren osan an- siolausunto on vallitsevista syis- tä alapolella kunnollisen elin- tason. Kumminkin palkan osto- voima asetetaan korkeimman palkkatariffin mukaan, niiden e- lintarpeiden hintojen mukaan, joi- ta jokainen välttämättömästi tar- vitssee. — "Puoli sanaa viisaalle on koko ajatus!"

Oaklandin auditoriumissa oli eilen illalla (9 p.) suuri kan- sankokous raitioiteitten kunnalli- tuttamiskysymyksestä. Keskus- tuja, jota johti Oaklandin "suo- jeluvaliokunta", kohdistettiin etu- pässä Southern Pacific ja Key Road- in paikallisrajojen kunnallistu- tamiseen Alameda kunnassa, sil- lä nämä välittävät liikettä ferri- lla laturista eri osiin tässä kunnassa ja läänissä. Mr. Ney- land — jota ennen olen huvi- mielin maininnut — edusti main- nittua liittoa ja Oaklandin kaup- pakamaria.

Keskustelu kohdistettiin näi- hin raitioihin enempi sen takia, että ne ovat pyytäneet Rautatie- hallinnolta lupaa korottaa kule- tusmaksuja eri osiin Alameda kunnassa — jota yleensä pide- tään liiallisena rautatienä, sillä S. P. ja K. R. tavat tuottavat suuria voittoja paikallisesta lii- keestä. Edustettiin, että K. R. oli asettunut paikallisluokalle kilpailijana Southern Pacificille ja niöllä sen osakkaat tiesi- väst hyvin mitä siinä oli sisällä. Oisi sentähden väärin, jos tiet tuottavat tappiota, siirtää se paik- kakkunnan kannettavaksi, eikä osakkeiden omistajien itsensä. Tappiota ei saisi purkaa yleisön päälle. Matkustaja ei saisi vaa- tita maksamaan kvvtimuksia kannaattakseen häviöllistä kilpai- lua.

En katso tarpeelliseksi esittää numeroita näiden teitten tulo- ja menojoelle: riittäköön vain sanoa, että molemmat tekevät

ENSILUOKAN KAUPPATAVARA

yleimen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto Tulkaa katso- maan, huomaatte sen todeksi Union Pacific Coal Co HANNA. WYO

Uusi, iso 10c kannu COPENHAGEN ME TAKAAMME on nyt saatavissa

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiallanne ole sitä, se lähietäme sitä Telle postissa tavallisella hin- nalla. 10c latikko, siksi kun- nens kauppialle voi sitä teile tarjota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupak- ka.

Weyman-Bruton Company, 1107 Broadway, New York.